

พระราชกำหนด
ควบคุมสินค้าตามชายแดน
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ความจำเป็นจะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อป้องกัน
และปราบปรามการกระทำอันกระหนาบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและ
ความสงบเรียบร้อยตามชายแดน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนด
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชกำหนด หรือขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้พระราชกำหนดแทน

มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค สารเคมี อาวุธ ยานพาหนะ และสิ่งของอื่นใด

“เขตควบคุม” หมายความว่า เขตที่รัฐมนตรีประกาศเป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดนี้

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย แลกเปลี่ยน ให้ โอนสิทธิหรือโอนการครอบครองให้แก่บุคคลอื่น

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการควบคุมสินค้าในเขตควบคุม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ พระราชกำหนดนี้มีให้ใช้บังคับแก่สถาบันระหว่างประเทศหรือสถาบันของต่างประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๖ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือปราบปรามการแทรกซึมบ่อนทำลายป้องกันหรือปราบปรามการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐหรือความสงบเรียบร้อยตามชายแดน หรือเพื่อมิให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่นจะเป็นภัยต่อประเทศ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ห้องหนึ่งห้องใดตามชายแดน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดในน่านน้ำของประเทศไทยเป็นเขตควบคุมได้

มาตรา ๗ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมตามมาตรา ๖ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าใดเป็นสินค้าควบคุมในเขตควบคุมนั้น

(๒) แต่งตั้งนายทหารยศตั้งแต่พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรีขึ้นไป หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการ

การกำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าควบคุมตาม (๑) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดมาตรการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๕ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครองหรือมีไว้เพื่อใช้หรือจำหน่ายได้ตามความจำเป็น และจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดด้วยก็ได้

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่าย การเก็บรักษา และการขนย้ายสินค้าควบคุม

(๓) ดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าควบคุมเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) ให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการตำบล และที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเขตควบคุมอยู่ในท้องที่

ประกาศนั้น เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคสี่แล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ในแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตควบคุม ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด ผู้กำกับการตำรวจภูธร นายอำเภอแห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้อง พาณิชย์จังหวัด และผู้บังคับหน่วยทหารซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบในการป้องกันในพันท้ายแดน เป็นกรรมการ

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการ ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

มาตรา ๑๐ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจแต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตรซึ่งมยศตงแตรรอยตร เรือตร เรืออากาศตรจนไป หรือข้าราชการตำรวจ

ยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตั้งแต่ว่าระดับ ๓ ขึ้นไป เป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการและพนักงาน
เจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการประกาศกำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้า
ควบคุมตามมาตรา ๘ (๑) แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ใน
ครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น
หนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณที่
กำหนดในวันที่มีประกาศตามมาตรา ๘ (๑) ต้องขออนุญาตต่อผู้อำนวยการ
หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายภายในระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด
ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้มีประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดนำสินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่ง
ออกไปนอกเขตควบคุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
ผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา ๑๔ การขออนุญาตและการอนุญาตตามมาตรา ๑๒ และ
มาตรา ๑๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการ
ประกาศกำหนด และให้นำมาตรา ๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้
บังคับแก่การประกาศในกรณีโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ในเขตควบคุมซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ให้ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปตรวจค้นในเคหะสถาน สถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ได้ตลอดเวลา เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนด

(๒) ตรวจค้นบุคคลใด ๆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนด

(๓) ตรวจค้นยานพาหนะที่จะเข้ามาในหรือออกนอกเขตควบคุมได้ตลอดเวลาและส่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดจอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่หนึ่งใดเพื่อตรวจค้นและสั่งการตามที่เห็นสมควร

(๔) สั่งบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอันเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ถ้อยคำ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวจะมีประโยชน์แก่การดำเนินการตามพระราชกำหนด

(๕) ยึดหรืออายัดสินค้า เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนด

(๖) จับ ควบคุม และสอบสวน หรือส่งผู้ต้องหาตามพระราชกำหนดไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไปก็ได้

การส่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดจอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่หนึ่งใดตาม (๓) ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการ

จรรยาทางบก หรือกฎหมายเกี่ยวกับการเดินเรือ หรือกฎหมายอื่นว่าด้วยการนี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ บรรดาคดีที่มีข้อหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชกำหนดคน เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๒๒ ไม่ว่าจะมิข้อหาว่ากระทำความผิดต่อกฎหมายอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน ควบคุมผู้ต้องหาไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกินสามสัปดาห์นับแต่วันที่ผู้ต้องหาถูกจับ

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ต้องหาไว้เกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี ส่งตัวผู้ต้องหามาศาล และให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการประจำท้องที่ ที่อยู่ในเขตควบคุมยืนยันคำร้องต่อศาลขอหมายจับผู้ต้องหานั้นไว้ ในการนี้ให้ศาลมีอำนาจส่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสัปดาห์วันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินหกสัปดาห์

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นควรส่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ส่งของที่ยึดไว้ ถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองในขณะยึด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศหาตัวเจ้าของภายใน

สิบห้าวันนับแต่วันนี้ หากไม่มีเจ้าของมาแสดงตัวขอรับคืนภายใน สามสิบวันนับแต่วันประกาศ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้ามีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษา ให้รับ และผู้เป็นเจ้าของมิได้ขอรับคืนภายในสามสิบวัน นับแต่วันมีคำสั่ง เด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตก เป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ถ้าเป็นของเสียง่าย หรือถ้าเก็บรักษาไว้ จะเป็นการเสียความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่าย ในการดูแลรักษาเกินสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบัญชีไว้แล้วจัดการ ขายทอดตลาดหรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ เงินที่ได้เมื่อ หักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแล้ว ให้ยึดไว้แทนสิ่งของ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา ๘ หรือเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยความสะดวก หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๕ (๓) หรือ (๔) ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดคน ๕ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชกำหนดคน ๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศและความมั่นคงของรัฐรัฐบาลจึงต้องควบคุมสินค้าบางชนิดหรือบางประเภทในเขตท้องที่บางแห่งตามบริเวณชายแดนเพื่อมิให้สินค้าเหล่านั้นตกไปอยู่กับบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการแทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ ในการจำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมสินค้าเหล่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้